

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 2/01-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. októbra 2001 v senáte zloženom z predsedu J. B. a členov E. B. a Ľ. D. o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade všeobecne záväzného nariadenia mesta Spišská Nová Ves č. 4/99, ktorým sa upravuje státie, parkovanie a odťahovanie motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 59 ods. 2 a s čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, s § 1 ods. 1 a s § 2 ods. 1, 3 a 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a s § 22 ods. 1 a s § 24 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Všeobecne záväzné nariadenie mesta Spišská Nová Ves č. 4/99, ktorým sa upravuje státie, parkovanie a odťahovanie motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves **n i e j e v s ú l a d e** s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 59 ods. 2 a s čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona Slovenskej národnej rady

č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, s § 2 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a s § 22 ods. 1 a s § 24 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 15. decembra 2000 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ktorým podľa čl. 130 ods. 1 písm. e) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s § 18 ods. 1 písm. e) a § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) žiada, aby ústavný súd rozhodol, že všeobecne záväzné nariadenie mesta Spišská Nová Ves č. 4/1999, ktorým sa upravuje státie, parkovanie a odťahovanie motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves (ďalej len „VZN“) nie je v súlade s označenými článkami ústavy a označenými zákonmi.

Svoj návrh generálny prokurátor odôvodňuje nasledovne: „Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi dňa 28. októbra 1999 schválilo všeobecne záväzné nariadenie č. 4/1999, ktorým upravuje státie, parkovanie a odťahovanie motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves (ďalej len „nariadenie“). Vydaním napadnutého nariadenia bola porušená ústava a viaceré zákony“. Generálny prokurátor argumentuje znením čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 59 ods. 2 a čl. 71 ods. 2 ústavy, poukazuje na zákonnú úpravu, ktorá bola znením VZN porušená. Predovšetkým uvádza znenie § 6 ods. 1 druhej vety zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“). Podľa tohto ustanovenia obec vo veciach, v ktorých plní úlohy štátnej správy, môže vydať nariadenie len na základe splnomocnenia

zákona a v jeho medziach. Takéto nariadenie nesmie odporovať ani inému všeobecne záväznému právnemu predpisu. Generálny prokurátor ďalej uvádza znenie príslušných ustanovení zákona Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych poplatkoch“). Ustanovenie § 1 zákona o miestnych poplatkoch upravuje poplatky, ktoré obec môže vyberať. Ide o poplatok za užívanie verejného priestranstva, za užívanie bytu alebo časti bytu na iné účely ako na bývanie, poplatok za ubytovaciu kapacitu, poplatok za kúpeľný a rekreačný pobyt, lokalizačný poplatok a poplatok za psa, poplatok zo vstupného, z predaja alkoholických nápojov a tabakových výrobkov, za vjazd motorovým vozidlom do historických miest, poplatok z reklamy, za zábavné hracie prístroje a za predajné automaty. Zákon o miestnych poplatkoch podľa § 2 ods. 1, 3 a 4 umožňuje obci vyberať poplatok za užívanie verejného priestranstva, ktorý sa platí za osobitné užívanie verejného priestranstva, ktorým sa rozumie umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, umiestnenie stavebného, predajného zariadenia, zariadenia cirkusu, lunaparku a iných atrakcií, umiestnenie skládky a na trvalé parkovanie vozidiel mimo stráženého parkoviska. Verejným priestranstvom je cesta, miestna komunikácia, námestie, chodník a trhovisko. Podľa § 2 ods. 4 citovaného zákona sa trvalým parkovaním vozidla mimo stráženého parkoviska rozumie vyhradenie priestoru z verejného priestranstva ako parkovisko pre určité vozidlo alebo vozidlá právnickej alebo fyzickej osoby a jednak súvislé státie vozidlom (napr. motorové vozidlo, vrak motorového vozidla, obytný prívos) na tom istom mieste.

Podľa názoru generálneho prokurátora je VZN v rozpore s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, čl. 59 ods. 2 a s čl. 71 ods. 2 ústavy a s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení a s § 1 ods. 1 a s § 2 ods. 1, 3 a 4 zákona o miestnych poplatkoch.

Generálny prokurátor tvrdí, že obec nemá zákonný základ pre stanovenie platieb, ktoré nemajú oporu v zákone o miestnych poplatkoch, ani platby, ktorá nie je sankciou, pretože ustanovenia zákona o miestnych poplatkoch neupravujú vyššie uvedené poplatky a ani správa obecných komunikácií, ktorá je zverená obci podľa § 4 ods. 3 písm. e) zákona o obecnom zriadení, nezahŕňa právo vyberať poplatky alebo inak nazvané platby za používanie obecných komunikácií bez výslovného zákonného zmocnenia.

V návrhu generálny prokurátor ďalej uvádza príslušné ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o premávke na pozemných komunikáciách“), ktoré upravujú otázku zastavenia a státia.

Podľa § 22 ods. 1 citovaného zákona vodič smie zastaviť a stáť len

a) vpravo v smere jazdy čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo,

b) v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty. Ak nie je ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, vodič smie v obci zastaviť a stáť kolmo, prípadne šikmo na okraj cesty alebo zastaviť v druhom rade. Pri státi musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy. Pri zastavení musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre oba smery jazdy.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách vodič nesmie zastaviť a stáť

a) v neprehľadnej zákrute a v jej tesnej blízkosti,

b) pred neprehľadným vrcholom stúpania cesty, na ňom a za ním,

c) na priechode pre chodcov alebo na priechode pre cyklistov a vo vzdialenosti kratšej ako 5 m pred nimi,

d) na križovatke a vo vzdialenosti kratšej ako 5 m pred hranicou križovatky a 5 m za ňou; tento zákaz neplatí v obci na križovatke tvaru „T“ na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty,

e) na pripájacom alebo na odbočovacom pruhu,

f) pri zastávke električky, autobusu alebo trolejbusu bez nástupného ostrovčeka v úseku, ktorý sa začína dopravnou značkou pre zastávku a končí sa vo vzdialenosti 5 m za označníkom zastávky, a tam, kde taká dopravná značka nie je, vo vzdialenosti kratšej ako 30 m pred označníkom zastávky a 5 m za ním; ak je priestor zastávky vyznačený príslušnou vodorovnou dopravnou značkou, platí tento zákaz len pre vyznačený priestor,

- g) na železničnom priecestí, v podjazde a v tuneli a vo vzdialenosti kratšej ako 15 m pred nimi a 15 m za nimi,
- h) na mieste, kde by vozidlo zakrývalo zvislú dopravnú značku, vodorovnú dopravnú značku vyznačujúcu spôsob radenia do jazdných pruhov a určený smer jazdy cez križovatku alebo vyjadrujúcu doplňujúci údaj nápisom alebo svetelné signály,
- i) na vnútorných jazdných pruhoch vyznačených na vozovke a na vyhradených jazdných pruhoch,
- j) vo vzdialenosti kratšej ako 5 m od začiatku a 5 m od konca pozdĺžnej súvislej čiary alebo nástupného ostrovčeka tam, kde by medzi touto čiarou alebo nástupným ostrovčekom a vozidlom nezostal voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m,
- k) na moste,
- l) pred vjazdom na cestu z poľnej cesty alebo z lesnej cesty, alebo z miesta mimo cesty, alebo na vyhradenom parkovisku, ak nejde o vozidlo, pre ktoré je parkovisko vyhradené; to neplatí, ak ide o zastavenie a státie, ktoré nepresiahne tri minúty a ktoré neohrozí ani neobmedzí ostatných účastníkov cestnej premávky, prípadne neobmedzí vodičov vozidiel, pre ktoré je parkovisko vyhradené.

Podľa § 24 ods. 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách v čase od 5.00 do 19.00 hodiny je zakázané státie tam, kde by nezostal medzi vozidlom a najbližšou električkovou koľajnicou voľný jazdný pruh široký najmenej 3,5 m.

Podľa § 130 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách sa Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo dopravy“) splnomocňuje vydať všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie § 39, § 99 ods. 6, § 100 ods. 7 písm. a), § 101 ods. 2, § 103 ods. 5, § 104 ods. 13, § 106 ods. 7, § 107 ods. 10 a § 108 ods. 6.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) splnomocňuje vydať všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie § 32 ods. 5, § 41 ods. 3, § 48 ods. 5, § 59 ods. 2, § 61 ods. 8, § 63 ods. 4,

§ 64 ods. 4, § 68 ods. 8, § 69 ods. 4, § 71 ods. 8, § 73 ods. 10, § 78 ods. 5, § 82 ods. 4, § 93 ods. 11, § 94 ods. 10, § 97 ods. 2 a § 98 ods. 6.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sa Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zdravotníctva“) po dohode s ministerstvom vnútra splnomocňuje vydať všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie § 70 ods. 4 a § 74 ods. 4 tohto zákona.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia sa ministerstvo zdravotníctva po dohode s ministerstvom dopravy splnomocňuje vydať všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie § 100 ods. 7 písm. b).

Podľa § 4b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“) sú miestnymi komunikáciami všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

Generálny prokurátor poukazuje na skutočnosť, že mesto Spišská Nová Ves sa dôsledne neriadilo uvedenou zákonnou úpravou.

Postavenie a úlohy obce v uvedenej oblasti podľa názoru generálneho prokurátora upravuje § 116 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Podľa tohto ustanovenia patrí určovanie použitia dopravných zariadení, zvislého a vodorovného dopravného značenia a povoľovanie vyhradených parkovísk na miestnych komunikáciách do oblasti prenesenej štátnej správy vykonávanej obcami. Generálny prokurátor vyslovil názor, že k vydaniu predmetného VZN chýbalo mestu výslovné zákonné zmocnenie. Skutočnosť, že obec má zverenú túto časť štátnej správy zákonom, nezakladá sama osebe právomoc obce vydávať v uvedenej oblasti všeobecne záväzné nariadenie. Poukazuje na to, že obce síce môžu určovať používanie dopravných značiek a povoľovať vyhradené parkoviská, ale tieto otázky nemôžu regulovať všeobecne záväznými nariadeniami. Podľa názoru generálneho

prokurátora posudzované VZN vydané obcou je v rozpore s čl. 71 ods. 2 ústavy a s § 22 ods. 1 a s 24 ods. 1 a 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách.

Podmienky zastavenia a státia motorových vozidiel na pozemných komunikáciách vrátane miestnych komunikácií upravuje § 22 ods. 2 a § 24 ods. 1 a 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Podzákoným normatívnym právnym aktom bez splnomocnenia v zákone nie je možné pridávať ďalšie podmienky, obmedzenia a povinnosti. Posudzované VZN ukladá bez zákonného základu povinnosť, preto je podľa názoru generálneho prokurátora v rozpore aj s čl. 2 ods. 3 a s čl. 13 ods. 1 ústavy.

Obec je vlastníkom a správcom miestnych komunikácií. To však neznamená, že môže zákonom nezakázané zastavenie a státie na týchto komunikáciách nad rámec zákona obmedzovať. Citované články ústavy a znenie príslušných ustanovení zákona o miestnych poplatkoch a zákona o premávke na pozemných komunikáciách naznačujú, že vyššie uvedené pochybenia zakladajú súčasne i porušenie § 6 ods. 1 druhej vety zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého všeobecne záväzné nariadenie nesmie odporovať ústave ani zákonu.

V súlade s § 25 zákona o ústavnom súde prijal ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 2/01 z 18. januára 2001 návrh generálneho prokurátora na ďalšie konanie.

Mesto Spišská Nová Ves zaslalo ústavnému súdu 14. februára 2001 svoje vyjadrenie k uvedenému uzneseniu o prijatí návrhu generálneho prokurátora na ďalšie konanie, v ktorom uvádza: „Mesto je právnickou osobou „Sui generis“, plniacou dvojediné úlohy – úlohy štátu a úlohy samosprávy (...).

Podstata obce v súlade s čl. 64 a čl. 65 Ústavy SR v sebe zahŕňa jednotu nasledujúcich troch zložiek: osobný (personálny) základ obce, územný (teritoriálny) základ obce a výkon obecnej samosprávy.

Územný základ obce sa odvíja od Ústavy SR (čl. 64 ods. 2), podľa ktorej je obec základnou územnou jednotkou Slovenskej republiky. Územie obce je rozhodujúcim

kritériom pre posúdenie kompetencií orgánov samosprávy a je tiež momentom, od ktorého sa odvíja súhrn určitých práv a povinností jednotlivých subjektov. Mesto Spišská Nová Ves má za to, že Ústava SR na základe vyššie uvedeného umožňuje Mestskému zastupiteľstvu VZN s citovaným obsahom schváliť.

Čo sa týka uplatňovania zákona 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, konkrétne § 4 ods. 3 písm. c), ako aj § 6 ods. 1 a § 8 ods. 4, je k skúmanej problematike nutné uviesť tieto dôležité skutočnosti:

Zákon o obecnom zriadení neupravuje explicitne otázku pôsobnosti obce. Na výkon záležitosti v rámci samostatnej pôsobnosti prislúcha obci právny nárok, štát a jeho orgány môžu do tohto rámca zasahovať len spôsobom a v rozsahu uvedenom v § 1 ods. 2 zákona o obecnom zriadení. Účelom výkonu samostatnej pôsobnosti obce je zabezpečiť predovšetkým hospodársky, sociálny a kultúrny rozvoj územia obce a tvorbu a ochranu životného prostredia a uspokojovanie potrieb obyvateľov obce. V rámci samostatnej pôsobnosti obce možno rozlišovať úlohy samosprávy nasledovným spôsobom:

- a) fakultatívne (dobrovoľné)
- b) obligatórne (povinné).“

Ďalej je vo vyjadrení uvedené: „Normotvorná činnosť obcí takto vystupuje ako jedna z najdôležitejších právnych foriem činnosti obcí na Slovensku (...).

Právomoc obcí vydávať VZN je zakotvená v už spomínanom čl. 68 a čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. VZN obce môžeme charakterizovať z hľadiska práva ako normatívny právny akt vydaný obecným zastupiteľstvom, ktorého obsah je záväzný pre všetky fyzické a právnické osoby trvalo alebo prechodne sa zdržiavajúce na tom-ktorom území obce (katastrálnom území obce).

V súlade s § 6 ods. 1 zákona 369/1990 Zb. obec môže vydávať dva druhy nariadení:

- vydávané na plnenie úloh samosprávy obce, alebo ak to ustanovuje zákon,
- vydávané vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy.“

V ďalšej časti vyjadrenia sa uvádza: „Nie je však právne vylúčené, aby obec vydala nariadenie, ktoré bude obsahovať prvky oboch druhov nariadení. K otázke ústavnosti, resp. zákonnosti nariadení obce, Ústava SR aj zákon o obecnom zriadení zhodne deklarujú, že nariadenie obce nesmie odporovať Ústave SR ani zákonom (...).

Podľa § 8 ods. 4 zákona 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, majetok obce, ktorý slúži pre verejné účely (najmä miestne komunikácie a iné verejné priestranstvá), je verejne prístupný a možno ho obvyklým spôsobom používať. Jeho správa a údržba je povinnosťou obce a je financovaná z rozpočtu obce. Za jeho používanie možno vyberať miestne poplatky a verejné dávky, ak to pripúšťa osobitný predpis (...). Mesto Spišská Nová Ves navrhlo úpravu zákona č. 135/1961 Zb. (...).

Mesto Spišská Nová Ves, podobne ako väčšina miest na Slovensku, zabezpečuje reguláciu parkovania v centrálnej mestskej zóne formou jej spoplatnenia. K tomu účelu vytvorilo v medziach zákonných možností vlastnú parkovaciu službu, upravilo premávku na pozemných komunikáciách a formou VZN informovalo obyvateľov mesta o podmienkach parkovania v mestskej zóne (...).

Národná rada Slovenskej republiky sa však dňa 1. februára 2001 uzniesla na doplnku zákona č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení zákona SNR č. 72/1992 Zb., zákona SNR č. 317/1992 Zb., zákona NR SR č. 44/1993 Z. z., zákona NR SR č. 122/1996 Z. z., zákona NR SR č. 219/1999 Z. z. a zákona č. 339/2000 Z. z. Účinnosť uvedenej zmeny je 1. marec 2001, ktorý mení a dopĺňa zákon takto:

1. V § 2 ods. 1 sa za slová „mimo stráženého parkoviska“ vkladajú slová „dočasné parkovanie vozidiel na vyhradenom priestore.“ Podľa uvedenej úpravy § 2 ods. 1 znie:

(1) Poplatok za užívanie verejného priestranstva sa platí za osobitné užívanie verejného priestranstva, ktorým sa rozumie umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, umiestnenie stavebného, predajného zariadenia, zariadenia cirkusu,

lunaparku a iných atrakcií, umiestnenie skládky, trvalé parkovanie vozidla mimo stráženého parkoviska, dočasné parkovanie na vyhradenom priestore.

2. V § 2 sa dopĺňa odsekom 7, ktorý znie:

(7) Sadzba poplatku za dočasné parkovanie vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva je najviac 20 Sk/hod. za jedno parkovacie miesto. V centre mesta alebo mestskej časti možno zvýšiť sadzbu poplatku až na 5 násobok.

Zákonodarca prijatím zmeny zákona 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch s účinnosťou od 1. marca 2001 určil, že obce a mestá môžu spoplatňovať dočasné parkovanie na vyhradenom mieste a určil výšku poplatku.

Máme za to, že v zmysle uvedenej zmeny zákona 544/1990 Zb. je VZN mesta Spišská Nová Ves č. 4/1999, ktorým sa upravuje státie, parkovanie a odťahovanie motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves, a to články 11, 12 a 13 v súlade s ústavou a v súlade s ostatnými zákonnými normami. Ostatné ustanovenia VZN neodporujú žiadnej právnej norme.“

V zmysle uvedeného mesto Spišská Nová Ves navrhlo, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky s použitím § 41a ods. 4 zákona 38/1993 Z. z. konanie zastavil.“ Zároveň oznámilo, že v prípade, ak nedôjde k zastaveniu konania, „netrvá na verejnom ústnom pojednávaní v tejto veci.“

Mesto Spišská Nová Ves argumentovalo aj vlastným návrhom novelizácie cestného zákona, ktorý však nebol schválený.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného obaja účastníci konania súhlasili s upustením od ústneho pojednávania. Ústavný súd využil možnosť danú § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil od ústneho pojednávania, lebo od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Keďže generálny prokurátor vo svojom návrhu neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia VZN nie sú v súlade s ktorými ním vymenovanými ustanoveniami ústavy a zákonov, skúmal ústavný súd ústavnosť a zákonnosť všetkých ustanovení VZN jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti, ale iba vzhľadom na ustanovenia ústavy a zákonov uvedené v návrhu.

Ústavný súd pri rozhodovaní vychádzal z ústavného a právneho stavu platného v čase rozhodovania, teda aj v prípade, kde účastník argumentoval aj neprijatou novelou cestného zákona, vychádzal ústavný súd len z právneho stavu platného v čase jeho rozhodovania.

Prvá časť VZN (čl. 1 až 14) nazvaná Státie a parkovanie motorových vozidiel podľa čl. 1 „... upravuje podmienky státia a parkovania motorových vozidiel všetkých druhov, ako aj ich prívesov a návesov a motocyklov (ďalej len motorové vozidlá) na území mesta Spišská Nová Ves (ďalej len „mesto“).“ Do takto vymedzeného predmetu úpravy je zahrnuté aj povoľovanie vyhradených parkovísk podľa § 116 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Preto ústavný súd samostatne posudzoval úpravu státia a parkovania motorových vozidiel a úpravu povoľovania vyhradených parkovísk obsiahnuté vo VZN z hľadiska ich ústavnosti a zákonnosti.

Článok 1 VZN deklaruje obsah prvej časti VZN nazvanej Státie a parkovanie motorových vozidiel, a to tak, že doň zaraďuje aj úpravu podmienok státia a parkovania motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves. Ide teda o právnu reguláciu podmienok zastavenia a státia motorových vozidiel na pozemných komunikáciách nachádzajúcich sa v katastrálnom území mesta Spišská Nová Ves. Taxatívny výpočet podmienok zastavenia a státia motorových vozidiel na pozemných komunikáciách obsahujú § 22 a § 24 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Bez zákonného zmocnenia, ktoré v prípade VZN neexistuje, ku nim nie je dovolené podzákonnou normou nič pridávať. Preto je čl. 1 VZN v rozpore s čl. 71 ods. 2 ústavy, § 22 a s § 24 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ako aj s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona o obecnom zriadení.

Článok 2 VZN deklaruje, že sa vzťahuje na držiteľov motorových vozidiel na území mesta Spišská Nová Ves, čo samo osebe neodporuje ustanoveniam právnych predpisov uvedeným v návrhu.

Článok 3 VZN definuje pre potreby VZN verejné priestranstvo. Definícia verejného priestranstva zahŕňa aj plochy okrem pozemných komunikácií (§ 1 ods. 2 cestného zákona), ktoré sú vo vlastníctve mesta Spišská Nová Ves. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 4 VZN obsahovo opakuje ustanovenia noriem vyššej právnej sily, a teda nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu.

Podmienky zastavenia a státia motorových vozidiel na verejných komunikáciách upravuje § 22 ods. 1 a § 24 ods. 1 a 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ktorý neobsahuje splnomocňovacie ustanovenie umožňujúce obci stanoviť ďalšie podmienky zastavenia a státia motorových vozidiel. Namietané VZN ku nim pridáva nové obmedzenia iba v čl. 5 a čl. 7.

Článok 5 VZN obmedzuje nad rámec zákona a bez zákonného zmocnenia parkovanie a státie vymedzenej skupiny motorových vozidiel v čase od 22.00 do 6.00 h na vyhradené parkoviská a priestranstvá. Preto je v rozpore s:

- čl. 2 ods. 3 ústavy. Zakazuje konať to, čo zákon nezakazuje;
- čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy. Ukladá povinnosť nekonať niečo, a to bez zmocnenia v zákone. Túto povinnosť nemožno ani oprieť o ustanovenie zákona tak, aby ju bolo možné pokladať za uloženú „na základe zákona“;
- čl. 71 ods. 2 ústavy. Zastavenie a státie na verejných komunikáciách je predmetom štátnej správy, a nie miestnej samosprávy. Preto ku jeho úprave formou všeobecne

záväzného nariadenia potrebuje obec výslovné zákonné zmocnenie, ktoré však v tomto prípade neexistuje;

- § 22 ods. 1 a § 24 ods. 1 a 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách upravujú taxatívny výpočet podmienok zastavenia a státia na verejných komunikáciách pre všetky druhy motorových vozidiel. Pridanie akejkoľvek podmienky státia včítane parkovania, čo i len pre časť motorových vozidiel, všeobecne záväzným nariadením, je s nimi v rozpore;

- § 6 ods. 1 druhou vetou zákona o obecnom zriadení, lebo odporuje uvedeným ustanoveniam ústavy a zákona o premávke na pozemných komunikáciách.

Článok 6 VZN zakazuje státie a parkovanie na verejných priestranstvách, ktoré na tento účel nie sú určené alebo označené dopravnou značkou. Dochádza tu teda k zákazu státia na určitých pozemkoch vo vlastníctve mesta Spišská Nová Ves formou všeobecne záväzného nariadenia. Mesto Spišská Nová Ves môže obmedziť a zakázať parkovanie a státie na pozemkoch, ktoré vlastní a ktoré nie sú cestnými komunikáciami, pokiaľ pritom rešpektuje ustanovenia iných právnych predpisov, zvlášť § 8 ods. 4 zákona o obecnom zriadení. Bez zákonného zmocnenia, ktoré v tomto prípade neexistuje, však nemôže zakázať ani obmedziť parkovanie a státie na pozemkoch vo vlastníctve obce formou všeobecne záväzného nariadenia. Preto je čl. 6 VZN v rozpore s čl. 71 ods. 2 ústavy, a tým aj s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona o obecnom zriadení.

Článok 7 VZN je v rozpore s čl. 2 ods. 3 ústavy, lebo bez zákonného základu alebo zmocnenia ukladá držiteľom určitej skupiny motorových vozidiel povinnosť zabezpečiť státie a parkovanie vo vlastných priestoroch a objektoch, teda ich núti, aby konali niečo, čo im zákon naukladá. Zároveň je v rozpore aj s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy, lebo ukladá povinnosť v podzákonnom normatívnom právnom akte, akým všeobecne záväzné nariadenie nesporne je, bez opory v zákone.

Článok 8 VZN stanovuje výnimky z ustanovení čl. 7 VZN a sám osebe nie je v rozpore s normami vyššej právnej sily.

Článok 9 VZN opakuje ustanovenia iných predpisov a pre potreby VZN vymedzuje pojmy verejné a neverejné parkovisko. Nie je v rozpore s namietanými ustanoveniami noriem vyššej právnej sily.

Článok 10 VZN určuje, ktoré subjekty sú zodpovedné za údržbu, čistotu, prevádzkovanie a poriadok na parkovisku. Údržba, čistota a čiastočne aj poriadok na parkovisku sú súčasťou plnenia úloh uložených obci v § 4 ods. 3 písm. e) zákona o obecnom zriadení. Prevádzkovanie a čiastočne aj poriadok na parkovisku sú súčasťou plnenia úloh uložených obci § 4 ods. 3 písm. g) zákona o obecnom zriadení. Podľa čl. 68 ústavy môže obec vydávať všeobecne záväzné nariadenia aj na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona. Preto čl. 10 VZN spadá do rámca čl. 68 ústavy.

Článok 11 VZN zakotvuje povinnosť upraviť prevádzku parkoviska prevádzkovým poriadkom odsúhlaseným mestom. Uloženie tejto povinnosti nemá oporu v zákone. Paragraf 4 ods. 3 písm. d) zákona o obecnom zriadení ukladá obci úlohu usmerňovať ekonomickú činnosť v obci, čo na základe čl. 68 ústavy umožňuje obci upraviť aj prevádzku parkovísk formou všeobecne záväzného nariadenia. Článok 2 ods. 3 ústavy však obci zakazuje uložiť bez zákonného základu formou všeobecne záväzného nariadenia povinnosť subjektu, ktorý nie je obci zvlášť podriadený. Článok 68 ústavy v spojení s § 4 ods. 3 písm. d) zákona o obecnom zriadení síce zakladá príslušnosť obce na vydanie všeobecne záväzného nariadenia aj v prevádzkových poriadkoch parkovísk, ale čl. 2 ods. 3 ústavy zakazuje obci uložiť akúkoľvek povinnosť nad rámec zákona. Preto je čl. 11 VZN v rozpore s čl. 2 ods. 3 ústavy.

Článok 12 VZN ukladá prevádzkovateľovi parkoviska spracovať okrem prevádzkového poriadku aj parkovací poriadok a určuje jeho obsah. O ústavnosti a zákonnosti tejto povinnosti platí to isté čo o povinnosti spracovať prevádzkový poriadok.

Preto je aj čl. 12 VZN v rozpore s čl. 2 ods. 3 ústavy. Povinnou súčasťou parkovacieho poriadku je aj stanovenie poplatkov za parkovanie.

Článok 12 VZN sa podľa čl. 9 VZN vzťahuje aj na ostatné komunikácie, ktoré nie sú označené dopravnou značkou „zákaz zastavenia a zákaz státi“, ponechávajú voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy a nie sú iným spôsobom v rozpore s pravidlami cestnej premávky (napr. obytné zóny a pod.). Článok 12 VZN sa teda vzťahuje aj na parkovanie na miestach, ktoré nie sú žiadnym spôsobom vyhradené na parkovanie.

Paragraf 2 ods. 1 zákona o miestnych poplatkoch zahŕňa do predmetu spolatnenia poplatkov za užívanie verejného priestranstva aj „dočasné parkovanie vozidla na vyhradenom priestore“.

Článok 12 VZN sa však týka aj poplatkov za parkovanie aj mimo vyhradeného priestoru. Preto prekračuje rámec § 2 ods. 1 zákona o miestnych poplatkoch. V rozsahu úpravy ostatných komunikácií je v rozpore s čl. 59 ods. 2 ústavy, lebo bez zákonného základu sa týka spolatňovania parkovania na uvedenom priestore.

Článok 13 VZN odkazuje na bližšiu úpravu výberu poplatkov v prevádzkových poriadkoch verejných parkovísk. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu.

Článok 14 VZN upravuje povoľovanie vyhradených parkovísk, čo obci na miestnych komunikáciách umožňuje § 116 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Povoľovanie vyhradených parkovísk patrí do rámca prenesenej štátnej správy vykonávanej obcou. Ústavný súd to konštatoval už vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 1/00: „... povoľovanie vyhradených parkovísk na miestnych komunikáciách však podľa § 116 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách patrí do oblasti prenesenej štátnej správy vykonávanej obcami.“ Preto sa na čl. 13 VZN vzťahuje právny názor z uvedeného rozhodnutia ústavného súdu: „Zverenie určitej časti štátnej správy

zákonom obci ešte samo osebe nezakladá právomoc obce vydávať v tejto oblasti štátnej správy všeobecne záväzné nariadenia. K tomu je potrebné výslovné zákonné zmocnenie na vydávanie všeobecne záväzných nariadení v danej oblasti štátnej správy“ (III. ÚS 1/00). Tento právny názor nie je potrebné meniť ani po prijatí ústavného zákona č. 90/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „novela ústavy“), ktorý upravil čl. 68 ústavy tak, že obce môžu vydávať všeobecne záväzné nariadenia aj „... na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona ...“, lebo na vydávanie všeobecne záväzných nariadení vo veciach preneseného výkonu určených úloh miestnej štátnej správy sa vzťahuje čl. 71 ústavy. Článok 14 VZN teda nie je v súlade s čl. 71 ods. 2 ústavy.

Druhá časť VZN nazvaná Odt'ahovanie vozidiel a odstraňovanie vrakov upravuje iné otázky ako jeho prvá časť. Preto treba ústavnosť a zákonnosť jej jednotlivých ustanovení posudzovať samostatne.

Článok 15 VZN zakotvuje účel druhej časti VZN, ktorý nadväzuje na úlohy obce podľa § 4 ods. 3 písm. e) a g) zákona o obecnom zriadení, a preto jeho ústavný základ predstavuje čl. 68 ústavy.

Článok 16 VZN vymedzuje predmet a rozsah úpravy druhej časti VZN, do ktorej zahŕňa aj reguláciu práv a povinností osôb, „ktorých právom chránené záujmy alebo povinnosti boli rozhodnutím dotknuté.“ Podľa čl. 2 ods. 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy však nemožno ukladať povinnosti všeobecne záväzným nariadením alebo iným podzákonným normatívnym právnym aktom, ale len zákonom. Preto je čl. 16 VZN o státi v časti „... práva a povinnosti osôb, ktorých právom chránené záujmy alebo povinnosti boli rozhodnutím dotknuté“ v rozpore s čl. 2 ods. 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy.

Článok 17 VZN vymedzuje personálnu a územnú pôsobnosť VZN a neodporuje žiadnemu v návrhu uvedenému ustanoveniu zákonov ani ústavy.

Článok 18 VZN „informuje“ o obsahu niektorých zákonných ustanovení a splnomocňuje Mestskú políciu Spišská Nová Ves vydávať príkaz na odstránenie vozidla tvoriaceho prekážku podľa § 40 ods. 1 a 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách aj v rozsahu stanovenom podľa § 40 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Paragraf 40 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách splnomocňuje mestskú políciu na vydanie príkazu na odstránenie vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky. Príkaz na odstránenie vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky je adresovaný vždy subjektu administratívne podriadenému alebo zmluvne zviazanému voči mestu Spišská Nová Ves (čl. 20 bod 5 druhá veta VZN). Článok 18 ods. 2 VZN vychádza z ustanovenia § 40 ods. 4 a 5 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ktoré umožňuje obci na miestnych komunikáciách odstrániť vozidlo tvoriace prekážku cestnej premávky, a teda nie je v rozpore so žiadnym ustanovením ústavy a zákonov uvedeným v návrhu.

Článok 19 ods. 1 VZN opakuje ustanovenie § 40 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách.

Článok 19 ods. 2 VZN definuje pojem prekážka cestnej premávky používaný v zákone o premávke na pozemných komunikáciách (§ 40). Vymedzenie pojmu prekážka cestnej premávky znamená i určenie okruhu subjektov, na ktoré sa vzťahuje povinnosť prekážku cestnej premávky odstrániť, a preto je súčasťou právnej úpravy predstavujúcej uloženie povinnosti všeobecne záväzným nariadením. Článok 19 ods. 2 VZN je teda v rozpore s čl. 2 ods. 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy.

Možnosť odstrániť prekážku cestnej premávky má obec ako správca cesty (§ 40 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona o premávke na pozemných komunikáciách), teda ju má v rámci výkonu prenesenej štátnej správy. Na úpravu využitia možnosti odstrániť prekážku cestnej premávky všeobecne záväzným nariadením sa teda vzťahuje čl. 71 ods. 2 ústavy. Keďže obec nemá zákonné splnomocnenie na úpravu využitia možnosti odstrániť prekážku cestnej premávky ani na vymedzenie pojmov použitých v zákone o premávke na pozemných

komunikáciách všeobecne záväzným nariadením, je aj definovanie prekážky cestnej premávky vo VZN v rozpore s čl. 71 ods. 2 ústavy.

Z rovnakých dôvodov sú v rozpore s čl. 71 ods. 2 ústavy aj ustanovenia čl. 20 ods. 1, 2, 3 a 4 VZN, ktoré tiež vymedzujú pojem prekážka cestnej premávky.

Článok 20 ods. 5 prvá veta VZN zdanlivo určuje, kto vydáva príkaz na odstránenie vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky. Pokiaľ túto úlohu zveruje pracovníkom Mestskej polície Spišská Nová Ves, tak určuje, ktorý organizačný útvar administratívne podriadený orgánom mesta môže vydať rozhodnutie (príkaz) v rámci právomoci mesta. Ostatné ustanovenia čl. 20 bodu 5 prvej vety VZN obsahovo len opakujú zákonné splnomocnenie pre príslušníkov Policajného zboru (§ 40 ods. 5 zákona o premávke na pozemných komunikáciách) a správcu cesty, ktorým je v prípade miestnej komunikácie obec (§ 40 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách) a v prípade ostatných komunikácií sú ním ministerstvo, krajský úrad a okresný úrad (§ 3 cestného zákona). Článok 20 ods. 5 prvá veta VZN teda nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 20 ods. 5 druhá, tretia a štvrtá veta a ods. 6 upravuje postup orgánu rozhodujúceho o odstránení vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky. Vzťahuje sa aj na príslušníkov Policajného zboru, ktorým nemôže obec formou všeobecne záväzného nariadenia určovať postup plnenia ich služobných úloh a využívania zákonných právomocí. Preto je v rozpore s čl. 13 ods. 1 písm. a) a s čl. 71 ods. 2 ústavy, ako aj s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 21 VZN upravuje úhradu nákladov za odtiahnutie vozidla predstavujúceho prekážku cestnej premávky a súvisiace činnosti. Podľa § 40 zákona o premávke na pozemných komunikáciách môže byť takéto vozidlo odstránené na náklady jeho prevádzkovateľa. Napriek použitiu výrazu poplatok v čl. 21 VZN teda nejde o poplatok v zmysle zákona o miestnych poplatkoch, ale o náklady za odstránenie takéhoto vozidla.

Článok 21 VZN teda nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 22 ods. 1 VZN zavádza pojem vrak, ktorým širšie ako § 103 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách vymedzuje vozidlo, ktoré musí byť odstránené z cestnej premávky.

Článok 22 ods. 2 VZN zakazuje umiestňovať na cestách a verejných priestranstvách aj vozidlá, ktoré tam podľa § 103 zákona o premávke na pozemných komunikáciách môžu byť, čiže zakazuje niečo nad rámec zákona. Preto je čl. 22 ods. 1 a 2 VZN v rozpore s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1 písm. a) a s čl. 71 ods. 2 ústavy, ako aj s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 22 ods. 3 VZN označuje nesplnenie zákonnej povinnosti podľa § 103 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ktorú opakovane zakotvuje čl. 22 ods. 3 VZN za priestupok. Obec je podľa § 3 ods. 6 cestného zákona cestným správnym orgánom pre miestne a účelové komunikácie.

Článok 22 ods. 4 VZN neprekračuje zákonný rámec zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 23 ods. 1 VZN ukladá povinnosť vyhľadávať vraky cestnému správnemu orgánu, ktorým je nielen mesto, ale vo vzťahu k iným ako miestnym a účelovým komunikáciám aj ministerstvo, krajské úrady a okresné úrady (§ 3 cestného zákona). Na území, čiže v katastrálnom území mesta sa môžu nachádzať aj iné ako miestne a účelové komunikácie, ktorých správcami sú uvedené orgány štátnej správy.

Rovnakú povinnosť ukladá čl. 23 ods. 1 VZN aj príslušníkom Policajného zboru, ktorí nie sú pri výkone svojich služobných povinností podriadení obci, ba dokonca aj „fyzickým a právnickým osobám, čiže komukoľvek. Článok 23 ods. 1 VZN teda ukladá

povinnosť nemajúcu oporu v zákone aj subjektom, ktoré nie sú administratívne podriadené mestu, a preto v časti „cestný správny orgán, príslušníci PZ, fyzické a právnické osoby“ nie je v súlade s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1 písm. a) ani s čl. 71 ods. 2 ústavy, ako ani s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 23 ods. 2 VZN neukladá povinnosť subjektu, ktorý by nebol administratívne podriadený alebo zmluvne zaviazaný voči mestu, a preto nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 24 ods. 1 a 2 VZN ukladá Mestskej polícii Spišská Nová Ves povinnosť zisťovať držiteľov vrakov v zmysle čl. 22 VZN a zaradiť vraky do niektorej z troch tu vytvorených skupín. Článok 24 ods. 3, 4 a 5 VZN upravujú postup pri odstraňovaní vrakov tak, že z cesty alebo iného verejného priestranstva bude odstránené len vozidlo vyradené z cestnej premávky na dlhšie ako jeden rok. Jeho zákonným základom je teda § 103 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Preto nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 25 VZN upravuje podrobnosti realizácie § 103 ods. 4 druhej vety zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 26 VZN umožňuje mestu Spišská Nová Ves zabezpečiť odtiahnutie vozidla prostredníctvom podnikateľského subjektu. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvádzanými v návrhu.

Článok 27 VZN ods. 1 a 2 upravuje postup pri odťahovaní vozidla. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu. Článok 27 ods. 3 VZN ukladá povinnosť podpísať zápisnicu aj príslušníkovi Policajného zboru, lebo aj tento môže podľa § 40 ods. 5 zákona o premávke na pozemných komunikáciách rozhodnúť o odstránení vozidla. Všeobecne záväzným nariadením obce však nie je možné ukladať povinnosti

policajtom pri výkone ich služby. Preto je čl. 27 ods. 3 VZN v rozpore s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy a s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 28 ods. 1 VZN nie je v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy ani s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, lebo ukladá povinnosť aj policajtovi pri výkone služby, čo je možné len zákonom alebo na základe zákona služobne nadriadeným orgánom.

Článok 28 ods. 2, 3, 4 a 5 VZN upravuje postup realizácie § 40 ods. 1, 4 a 5 a § 103 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu.

Článok 29 a čl. 30 VZN upravujú postup likvidácie vrakov a vydávania odtiahnutých vozidiel ich držiteľom. Ich zákonným základom sú ustanovenia § 40 ods. 1, 4 a 5 a § 103 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Nie sú v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu.

Článok 31 VZN neprekračuje, okrem výšky sadzby pokuty, ktorú umožňuje uložiť právnickej osobe, rámec zákona o obecnom zriadení (§ 13a zákona o obecnom zriadení) a zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Paragraf 13a zákona o obecnom zriadení umožňuje starostovi uložiť pokutu do výšky 100 000,- Sk. Článok 31 ods. 1 VZN mu umožňuje uložiť pokutu 200 000,- Sk, teda prekračuje zákonný rámec. Preto je čl. 31 bod 1 VZN v časti „200 000,- Sk“ v rozpore s čl. 71 ods. 2 prvou vetou ústavy a s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 32 VZN určuje, kto je oprávnený kontrolovať dodržiavanie VZN. Medzi orgány oprávnené kontrolovať dodržiavanie VZN zahrnul aj okresný úrad a príslušníkov polície. Všeobecne záväzným nariadením obce nielenže nemožno uložiť povinnosti, ale ani priznať oprávnenia štátnym orgánom. Vyplýva to z čl. 2 ods. 2 ústavy. Preto je čl. 32 ods. 1 VZN v častiach „PZ“ a „cestný správny orgán“ v rozpore s čl. 71 ods. 2 prvou vetou ústavy a s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Článok 33 a čl. 34 VZN nie sú v príčinnej súvislosti s ustanoveniami právnych predpisov uvedenými v návrhu.

Tie časti VZN, ktoré nie sú v rozpore s právnymi predpismi vyššej právnej sily, nie je možné samostatne aplikovať. Preto ústavný súd rozhodol, že VZN ako celok nie je v súlade s ustanoveniami ústavy a zákonov uvedenými vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa čl. 125 ods. 3 ústavy ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v čl. 125 ods. 1 ústavy je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto predpisy vydali, sú do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu povinné ich uviesť do súladu s ústavou aj s inými zákonmi. Ak tak neurobia, takéto predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.